

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra ADAM HOMO ET DIGT TREDIE DEL (1845-48)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 493. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm02-shoot-idm139964406649952/facsimile.pdf> (tilgået 20. oktober 2021)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, II. Bind

Vi ligne Døden ved et Sædekorn,
 Som lægges ned, til atter op det skyder;
 Ved Puppen, som det Hylster gjennembrøder,
 Hvori dens Liv var spundet ind tilforn;
 Thi Døden paa den nære Fødsel tyder.
 Naturens Kræfter Livet Bistand række,
 Just naar dets gamle Form de ødelægge;
 Forraadnelsen dets Baand opløse vil,
 Selv Ormene, hvem Dødens Krav ansporer,
 Hver løbende med Sit, lig Creditorer,
 Ved Livets Gjennembrud maae hjælpe til.
 Men Sjælen mærker ei det vilde Spil;
 Dybt i sit eget Væsen concentreret,
 I Virksomhed og Dannen absorberet,
 Sit Legeme, det ny, den former sig.
 Den sidder stille — Archimedes lig,
 Der selv ved Krigens Jarmende Opvækkelse,
 Ikkun beskæftiget med sit System,
 Fordybt sad og løste sit Problem
 Midt under Syracusas Ødelæggelse.

Det er den første Død, hvis Art vi kjende;
 Men nu den anden Død, der tales om
 I Skrifter ved den endelige Dom,
 Hvad er den anden Død, som ej faaer Ende?
 Med hvilket andet Navn betegne denne,
 End med Forhærdelsen? naar Stenen lig,
 Død for Alverden og som død i sig,
 Uvirksom, eensom, uforanderlig,
 Berevet med hver Stræben Haab og Længsel,
 Den gudsforladte Sjæl, i natlig Fængsel
 Af sin Bevidsthed kun et Livstegn hentende,
 Afmægtig paa Befrielse kun ventende,
 Er fastholdt i et evigt Mærkes Skjød.

Er ei der Frelse fra den anden Død?
 Ved Tidens Traad endnu dog Livet hænger,
 Ved Tiden, som kun er et Øieblik
 For Livet, der i Graven Hvile fik,
 Men som sig uafseelig her forlænger,
 Afmaalende den aldrig endte Nød. —
 Er ei der Frelse meer fra denne Død?